

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

42. Ineptus: Expressus ex Theophrasto.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

Etenim si Sabella anus vera prædixit, neque mihi gladius hostilis, neque dolor lateris, neque tussis, aut podagra, sed lingua garruli est pertimescenda, idcirco bene monebat prudens saga, ut cum primum ab ephæbis excessissem, garrulos quam diligenter declinarem. Veneramus ad Vestæ, sub horam nonam, sensim extabescente iam Sole; hic forte citatus vadimonio, aut respondere debebat, aut causa cadere. Tum me hilariter intus, Comoda, inquit, operam litiganti, & tantisper ades, dum citatus respondeo: Moriar ego, respondi, si iam præ lassitudine stare valeo, aut si ullam iuris civilis partem noui: deinde agrotus amicus quando à me conuenietur? at vir bonus, hæreo, inquit, & inter sacrum, saxumque (quod aiunt) isto, te ne, an rem meam relinquere debeam: sed quicquid est, sequeris. Miserum me (mecum aiebam) ad quam aurium lanceam veni? cum ille protrahit me frustra reluctantem.

terim lædit, atque in eo sibi magnopere comis esse videtur, & vrbane. Modò saltare iubet sobrios, modò mercibus iam venditis adducit emptorem, qui pluris emat: modò venit ad testimonium dicendum, cum iam lis dirempta est, modò etiam amico mortuo festinans, & anhelans accersit medicum. Quid quod facilis in omnibus, ea in se recipit, quibus præstandis minimè par sit, & si forte quaratur de via, præibo, inquit, præibo: mox dux sit itineris, cuius exitum cum inuenire non possit, merito præbet se deridendum. Ad hæc curiosè de exercitu, vestigalibus, iudicijs, sciscitatur à magistratu: & poetis quærit, quonominæ Cyclopi canes appellarentur: miraturque ab Homero prætermisum. Quid si vxor obierit, intempestuos euulatus edit, & in cippo sepulchri auos, abauos, tritaos, totamque genealogiam curat inscribi, addens insuper. Dixi.

INEPTVS.

Descriptio XLII.

STUPIDVS.

Descriptio XLIII.

Expressus
in Theophr.
Ec. stylo
pistori.

Homo est, si quisquam alius, ineptus, qui tempus, quod postulet, nunquam videt: aut plura loquitur, aut se ostentat, aut eorum quibuscum est, vel dignitatis, vel commodi rationem non habet: in omni denique genere inconcinuus est, & multus. Amicum licet videat occupatissimum, de nugis interpellare non veretur, æstu, febrique iactatum inuisens, futili garrulitate perstreper, omnibus inuisus: eos qui è longinquo itinere recentes adueniunt, & languent de via; ad deambulandum secum inuitat, & cum iam præ tædio, & lassitudine stare non possint; quærit numquid iucunda sit deambulatio; mox inter suos familiares, de sua vxore, aut seruis intempestiuè loquitur, & rem aliquam orsus à capite exponit, veterem putà cantilenam, quam omnes centies audierunt, ab ovo tamen, vsque ad mala citare non desinit, cæteris adhæc naufragantibus solus ineptissime ridet, & sibi plaudit, quasi inuenierit, quod pueri in faba. Idem in officiorum minutijs semper multas, quæ maioris momenti sunt negligit; arreptas detriuijs facetas omnino frigidas ludibundus in amicos intorquet, & gratificari putans, in-

Stupidus eiusmodi est, qui cum ad quatuor vsque numeravit, incipit mente confundi, & cum diu calculos in omnem partem versauit, rationesque putauit, rogat ab eo, qui sibi assidet, de ea re minimè cogitans, dic obsecro: summa quanta est? ac si fortè lirem intentauit aliquis, vbi ad eum diem ventum, quo disceptari causa debet, eius oblitus in agrum proficiscitur. Vxore nuper mortua rogat, cur non veniat ad prandium, & eam per seruum iubet accersiri, at illo dicente dominam vixisse: non inquit memineram. idem pileum, quæ habet in capite, zonam, qua cinctus est, sæpè quæritat, & non inueniens, furto sibi surrepta fuisse queritur.

Ex Theo.
Ec.

Hoc inter
casum tri-
buitur
Claudij
Imperat.
ut in pign.
& c. c. 1.
fig.

Quid cum aliquis ex familiaribus diem obisse nuntiatur; non credo, inquit, de obitu ad me scripsisset, qui mihi semper fuit de inimicis: si tamen mortuus sit, bene illi vertat. Nec satis, debitas sibi pecunias recipiens, testes adhibet, ad cautionem: cum puero iurgatur, quod cucumeres hyeme non emerit: pratium si à talpis infestetur, pauimento sterat iuber: Canum, si rinxerint,

VRUBI